

© Jostijn Ligtfoot

De circusvoorstelling 'Exit' is zó straf dat het publiek niet durft te applaudisseren

★★★★☆ 4/5

Voorstelling – Exit

Regisseur - Piet Van Dycke

Gezelschap – Circumstances

Locatie - /

Cast - Christopher Mc Auley, Luuk Brantjes, Samuel Rhyner en William Blenkin

Els Van Steenberghe - 03-04-2023, 11:04 Bijgewerkt op: 03-04-2023, 11:05

De jonge choreograaf en circusartiest Piet Van Dycke dropte vier acrobaten in een decor dat lijkt op een inkomhalletje van een appartementsgebouw. Het deurenballet dat zich ontvouwt, is verbluffend.

‘Oeps, dit wordt saai’, denk je wanneer je de zaal binnenkomt. Je kijkt naar een ogenschijnlijk inspiratieloos decor dat oogt als een grijs inkomhalletje van een appartementsgebouw. Zo’n typisch halletje met minstens een dozijn deuren.

(c) Jona Harnischmacher

Terwijl dreigende techno klinkt, rennen vier performers het podium op. Ze doen aanvankelijk weinig meer dan door de deuropeningen wandelen. Iets sneller wandelen. Lopen. Een kleine salto maken terwijl ze wandelen. Enzovoort. Net wanneer je denkt: ‘Wandelen kan je ook buiten het theater, jongens!’, schakelen de deugnieten een versnelling hoger.

Er ontvouwt zich een fascinerend ‘deurenballet’ waarin de vier – voortgestuwd door tintelende techno – over en langs elkaar heen plus door én over de deuren glijden en springen.

Gaandeweg ontvouwt zich een fascinerend 'deurenballet' waarin de vier – voortgestuwd door die tintelende techno van Bastiaan van Vuuren/Bastian Benjamin – over en langs elkaar heen plus door én over de deuren glijden en springen. Jawel, 'over' de deuren. Wanneer het gelijkvloers helemaal geëxploreerd is, wordt de middelste wand losgemaakt en blijkt deze wand als een wiek te kunnen draaien. Én als bovenetage te fungeren.

Dan komt het moment waarop het publiek niet langer durft te applaudisseren. De vier balanceren op de klapwiekende wand. Eerst balanceren ze braafjes, dan wordt het balanceren buitelen. Geen kat durft nog te verroeren en kan alleen maar met grote ogen denken/hopen: 'als dit maar goed gaat'.

(c) Jostijn Ligtvoet

Het gáát goed. Maar *Exit* kan nóg beter. Je kijkt naar een adembenemend straffe voorstelling waar het decor en de wisselende kostuums helemaal af en doordacht zijn. Je ziet vier formidabele performers die een acrobatisch portret van de eenzaam ploeterende mens presenteren: altijd voortdoen, altijd proberen, als de ene deur zich sluit, een andere deur proberen te openen, nooit opgeven en altijd die uitgestoken hand grijpen. *Exit* eindigt zoals het start met de

performers die rustig wegwandelen.

Deze vier formidabele performers presenteren een acrobatisch portret van de eenzaam ploeterende mens: altijd voortdoen, altijd proberen, als de ene deur zich sluit, een andere deur proberen te openen en altijd de uitgestoken hand grijpen.

Wat willen we in godsnaam meer? Er is één laag die amper aangeboord wordt: er staan vier individuen op de scène die heel minimaal, in de manier waarop ze kijken of bewegen, een beetje persoonlijkheid laten doorschemeren. Dat ligt een kans. Piet Van Dycke toont zich een vernieuwer die tracht voorstellingen te maken die entertainen én doen reflecteren. Daarbij mag de individuele stem en uitstraling van de performer net nog iets meer in de verf gezet worden. Precies omdat circus zoveel meer is dan een anoniem lijf dat toont wat voor magische trucjes het kan doen.

Exit van Circumstances reist tot 29 mei 2023 door Vlaanderen en Nederland. circumstances.be

<https://focus.knack.be/meer/podium/reviews-podium/de-circusvoorstelling-exit-is-zo-straf-dat-het-publiek-niet-durft-te-applaudiseren/>